

чалото само между Турція и Россія; другитѣ же сили, особено же Англія и Франція, нѣмахъ право да се смѣсятъ; това впрочемъ не бѣше по угодата ѿмъ, и тѣ тжрсяха случая; да могатъ тѣ да се смѣсятъ, съобразно вижда се съ предначертанія ѿмъ кроежъ, и тоя случай имъ се скоро представи.—Руситѣ сполучихъ на 30 Ноемврія 1853 год. да разбіятъ, и свършено да потопятъ 12 военни турски корабли при Синапъ; това ката чюха Англія и Франція, испратихъ флотитѣ си въ Черно-Море съ заповѣдь: да не допусчатъ никоѣ воененъ Руски корабль да се разхожда и да безпокоѣ тѣхнія обиченъ пріятель—Турція. Блаженнопочившия Царь Николай се много разсърди за тая незаконна и несправедлива постѣпка на Англія и Франція, и движимъ вижда се отъ честъта и високото достоѣпіе на Россія, мжественно ги пригласи, да му обѣвяватъ еднъ рѣдовнъ войнъ, че тогава да иматъ право да се мѣсятъ въ войната между Россія и Турція.—Това и тжрсяха, това и чакѣха тѣ джржави заедно съ съюзницитѣ ѿмъ.—Спорядъ туй и на 11 Априлія 1854, Англія и Франція заедно съ съюзницитѣ си Сардинія и Италія обѣвихъ войнъ на Россія. . . . Тжй се поченъ вещь не Русско-Турската, но Русско-европейската почти война.—Ніе не щѣмъ тукъ да разказвами за разнитѣ фази на тая злочеста и жялостна война, защото това не влиза въ кръгъ-тъ на предметъ-тъ ни, ніе разказахми горѣизложеннитѣ обстоятелственни сжбитія за едно ясно уразумѣніе на причинитѣ, спорядъ които тая война се откри и води; и защо?!—само и само отъ пуста завистъ кжмъ Россія, и отъ една ненавистъ кжмъ насъ, злочеститѣ Бжлгари. . . .—Защото, ако се предположи, че Англія и Франція сж това сторили отъ горѣща обичъ (!!) кжмъ Турція, и за да и завардятъ цѣлостъж, това не е справедливо, и това се потвхрди и отъ по отподирнитѣ исторически сжбитія, и отъ самитѣ дѣла, извхршени отъ самитѣ тѣя Джржави Англія и Франція спрямо Турція; но, разумѣва се за въ тѣхна частна полза, а въ вреда на ушь обичната ѿмъ Турція!—Такжвъ е свѣтъ-тъ! . . .—Слѣдъ тоя разказъ за дви-